

गोंडिया जिल्ह्यातील कौटुंबिक कलहाळ काकणीश्वत असलेले घटकांचे अध्ययन

डॉ. कल्पना राऊत

वृहतर्थशास्त्र विभागप्रमुख,
एम. जी. बी. महिला महाविद्यालय, तुमसव.

साकाशं

आधुनिक काळात औद्योगिककरण, परिच्छमीकरण, स्त्री शिक्षणाचा प्रवाक, स्त्री-पुरुष व्यापारात यामुळे महिलांचा दर्जा पुरुषांच्या बाबोबकीचा झाला आहे. परंतु असे असले तरी उजाही महिलांना कौटुंबिक अन्याय- अत्याचार, लैंगिक छळ, कौटुंबिक कलह इत्यादी गोंडींचा व्यक्तीवादी व स्वतंत्र विचारकरणीमुळे, पती-पत्नी मधील उंसामंजस्यामुळे आज कौटुंबिक कलह मोठया प्रमाणात वाढत आहेत. हे कौटुंबिक कलह का निर्माण होतात? त्याची काकणे काय? कौटुंबिक कलह सोडविण्यात महिला तकार निवारण केंद्राची भूमिका काय? इत्यादी प्रश्नांचा शोध घेण्यासाठी प्रस्ताव अध्ययनाची आवश्यकता आहे.

प्रस्तावना

देशात प्रगतीच्या शिखकावर नेण्यासाठी आणि व्यक्तित्वाचा सर्वांगिण विकास होण्यासाठी इतकेच नव्हे तर संपूर्ण विश्वाचा मुळ आधार असणारी कुटुंब व्यवस्थेचे आणि पर्यायाने मानवी जीवनाचे सांस्कृतिक, बाजकीय, उर्ध्विक, सामजिक, आवानिक अस्तित्व आबाधित राखण्यासाठी कुटुंब कलज्ञीत करणाऱ्ये प्रमाण कर्मी करणे अत्यावश्यक आहे. कौटुंबिक कलहामुळे सतत विमर्शक, उंशात असलेली. स्त्री किंवा पुरुष सुढूढ शास्त्राची निर्मिती कशी करू शकेल? त्याच्या मनातील बेचैनिचा, अशातंतेचा, दुर्भंगलेल्या मानसिकतेचा त्यांच्या कार्यावर निश्चितच परिणाम होईल आणि पर्यायाने कामाचा दर्जा खालावत जाईल आणि देशाच्या उत्तरोत्तर असित उत्तमोत्तम प्रगतीचा मार्ग अविळज्ज्व होईल. हया आणि अशा कितीतरी समस्यांवर मात करण्यासाठी किंवा प्रमाण कर्मी करण्यासाठी महिला तकार निवारण केंद्राची भूमिका महत्वाची किंवा होत्वा शकते.

कौटुंबिक कलहाच्या समस्येच्या व्याप्तीच्या विचार केल्यास गल्लीपासून नव्हे तर गल्लीतील प्रत्येक घरापासून तर ते दिल्लीपर्यंत आणि त्याही पुढे या पुढीवकील प्रत्येकच घर हया समस्येच्या अद्यावधानी असल्याचे निर्दर्शनाक्षर येते. गावातील शेवटच्या घरापासून ते देशातील सर्वात बडया समजल्या जाणा-या परिवारापर्यंत कलहाच्या समस्येचे विचारण असल्याचे सहज लक्षात येते. गरीबातील गरीब माणसांपासून ते गांधी, अंबानी, ठाकरे, मुंडे, अशा विविध क्षेत्राच्या मध्यस्थानी असलेल्या कुटुंबातही कलहाचे प्रमाण आहे. सामान्य माणसाच्या कुटुंबातील कलहामुळे शाजकारण, समाजकारण देशाचे अर्थकारण आणि विचारांचे प्रवाहही ठवळून निघतात. आणि तराचे परिणाम पुर्ण देशालाही भोगवे लागतात. याची प्रचिती वेळोवेळी आपल्याला आली आहे. अशा विविध कलहांची काकणे वेगवेगळी असु शकतात. पण

कोणत्याही कलहाचे परिणाम शेवटी वार्डच उसतात म्हणून शहरी, ग्रामीण आवातूनच नव्हे तर घटातील प्रत्येक व्यक्तिच्या सर्वांगिण परिस्थितीचा विचार करणे क्रमप्राप्त ठवते. आणि अशा समस्यांचे निवारण करण्यात महिला तकाळ निवारण केंद्राची भुमिका निर्णायक ठव्ह शकते.

काकणी क्रमांक १ कौटुंबिक कलहास काकणीश्वत असलेले घटक

शावीकीक असेहोव्य विषयक समस्या	वारंवारीता	टक्केवारी	मानसिक समस्या	वारंवारिता	टक्केवारी
पतीचे नांसाकर्तव	०१	०.३३%	डोक्यात फक्क	०४	१.३३%
एड्स कॅन्सर, लखवा या साकळ्या डुर्घट आजावाते वक्त	०१	०.३३%	विवाहबाह्य कंबंधाचा कंशाय (संशयवृत्ती)	१३१	४३.६७%
			वैवाहिक	१७	५.६७%
सतत आजावपण	०३	०१%	पती मतीमंद	०२	०.६७%
शाहणीमान गलीच्छ	०३	०१%	मनोविकार	०६	२%
वैयक्तीक अस्वच्छता	०३	१%	बौद्धिक समस्या		
त्वचावोग	०२	०.६७%	विचारांचा अभाव	२१	७%
शावीकीक व्यंग	०२	०.६७%	वैचाकीक पातळीत भिन्नता	१११	३७%
धार्मिक समस्या			बुद्धीचा उपयोग न करण्याची प्रवृत्ती	९६	३२%
अति अद्यात्मीक विचार	-	-	वैचाकीक पद्धतीत भिन्नता	१११	३७%
सन्यास	-	-	डुर्डुष्टीचा अभाव	०९	३%
धर्माच्या बाबतीत वैचाकीक मतभेद	०७	२.३३%	गैतिक समस्या		
प्रापंचिक जिवनात वक्स नसते	०२	०.६७%	अप्रमाणिक मागाने येका कमविठे	-	-
देवघरात जोडे घालून प्रवेश	-	-	ब्योटे बोलणे	१५	५%
इतर			घरातील कंस्कार न पालणे	२	०.६७%
पालकांकडून कौटुंबिक विघटनास प्रेरणा	१०	३.३३%	मोठ्यांचा आढळ न करणे	८	२.६७%
वास्तविकतेचे भान न शाखणे	१३	४.३३%	अशिलल वाहित्य वाचणे किंवा पाहणे	२	०.६७%
अगास्तविक अपेक्षा	०३	१%	घरात वर्जनी असलेल्या पदार्थाचे लेवन	२०	६.६७%
			काढी उशिकापर्यंत मित्रमंडळी झोबत वेळ घालविठे	४९	१६.३३%
			उसनवार येण्ये घेणे व वेळेवर परत न करणे	०९	३%

काकणी क्रमांक २ कौटुंबिक कलहाच्या वाढीस काकणीशूत असलेले घटक

अ. क्र	घटक वर्ग	टाहे	टक्केवारी	नाही	टक्केवारी	इकूण	
१.	शाकीकीक आव्होव्य विषयक समस्या	१५	५%	२८५	९५%	३००	१००%
२.	मानविक समस्या	१६०	५३.३३%	१४०	४६.६७%	३००	१००%
३.	बौद्धिक समस्या	३००	१००%	-	-	३००	१००%
४.	धार्मिक समस्या	०९	३%	२९२	९७%	३००	१००%
५.	वैतिक समस्या	१०५	३५%	१९५	६५%	३००	१००%
६.	इतर	२६	८.६६%	२७४	९१.३३%	३००	१००%

व्यक्ती म्हणजे काया नव्हे मन आणि बुद्धी सुन्दरा असते व्यक्तीच्या कलहाचा विचार करतांना हया तिनीहचा एकत्रित विचार करणे आवश्यक आहे कौटुंबिक कलह होण्यास बऱ्येच घटक काकणीशूत असतात. शाकीकीक आव्होव्याविषयक समस्या अधिक प्रमाणात गंभीर नाही. वाच्य हा एक्स पेशा कमजावे आहे. त्यामुळे विपक्षीत परीक्षितीचा परीणाम खाली पेशा पुढीषांवर अधिक होतो. पुढीषांची घेतली जाणारी अधिक काळजी व घेताच्या आव्होव्याची हेल्पांड हे एक अतिशय ढुःखाव सत्य आहे. शाकीकीक आव्होव्य विषयक समस्या जास्त आढळल्या नाहीत.

याचाच अर्थ कंगक्षण, काईक निकीक्षणावर आधारीत मुली किंवा कुटुंबिय पद्धन लव्हन करतात. परंतु पूर्ण सत्य जापून घेण्याचा प्रयत्न करीत नाही. पुढीषांकडून अधिक केल्या जाणा-या अपेक्षा हया खालीच्या ढुःखाचे कावण ठरतात पतीचे नपुंकक्तव, त्वचदोग हया समस्या थोड्याफाक प्रमाणात आहेत. चुकीच्या सवयी, सतत खर्च खाणे, दाव्हन पिणे इत्यादीमुळे आजावण ही खर्च सामान्य बाब आहे शाकीकीक आव्होव्य विषयक समस्या हे कावण कलह होण्याकाठी गंभीर बाब नाही.

बहुतांशी गृहिणी (४३.६७ टक्के) कंशय पौशाच्यामुळे ब्रह्मत आणि ब्रह्मत आहे. पुढीषांच्या कंशयीवृत्तीमुळे कातत घालूनपालून बोलणे, अपेक्षा करणे, चाकीच्यावर कंशय घेतल्यामुळे खाली त्रासून जाते. हयामुळे खालीची मानविक स्थिरता विचलीत होते. निम्न आर्थिक कुटुंबात खालीपुढीष खंबंध थोडे अधिक मोकळे आहेत. कंयम टिकाटिपणी या गोष्टीचा फाक बाऊ केला जात नाही. त्यामुळे कर्धीकर्धी कंशयाला थाकावण मिळतो. पती-पत्नीशी फाक प्रेमाने बोलत नाही तो फक्त बॉस असतो. त्यामुळे कर्तव्य म्हणून हे नाते निश्वले जाते. प्रेमाचे असेलच असे नाही. बाकी कावणे अल्प प्रमाणात आहे. डोक्यात फक्क पडणे पती मतिमंद असणे व मनोविकाशामुळे पती कुटुंबातील खथात अतिशय नगण्य आहे. हयामुळे पुढीषाची व खालीची सुन्दरा अतिशय उपेक्षा होते. एकमेकांला सकाकाशात्मकतेने समजून घेणे अतिशय आवश्यक असते परंतु असे न होता कंयकाचा अभाव, समजून घेण्याचा अभाव, योव्य आणेचा अभाव, नकाकाशात्मक प्रतिकीया नकाकाशात्मक शब्द यामुळे मन ढुऱ्यावले जावून घेवसमज निर्माण होवून कौटुंबिक कलह विकोपास जातात.

३७ टक्के महिलांच्यामते पती पत्नीच्या वैचाकीक पद्धतीत अतिशय अनिनाता आहे. खाली ही कुटुंब, मुलांच्या गवजा, कौटुंबिक कर्तव्य हया विषयी सुद्धम, विश्लेषणात्मक आणि व्यवहारीक पद्धतीने विचार करतील तर पुढीष हया बाबींकडे फाक्से लक्ष घेत नाही. त्यामुळे समस्या सुटप्याएवजी अधिक गुंतागुंत वाढून कौटुंबिक कलह विकोपास जातात.

२१ टक्के पतीपत्नी दोघांचीही वैचाकीक पातळी वेगवेगळी आढळली. काही बाबतीत ब्रह्मतील क्षेत्रातील माहिती व अनुभवाच्या बाबतीत पुढीषांची वैचाकीक पातळी महिलापेक्षा अधिक

उच्च आढळली काकण अनुश्रवजन्य ज्ञानाचा उपयोग पुक्षष बाहेशील क्षेत्रात कवतो तक कौटूंबिक क्षेत्रातील अनुभव, वावर महिलांचा अधिक असल्यामुळे हया क्षेत्रात त्यांची वैचाकीक पातळी अनुभ्रवजन्य ज्ञानामुळे अधिक आढळली. हयामुळे कौटूंबिक कलह होणे स्वाभाविक असते. स्त्रीयांच्या प्रेम, प्रशंसेच्या गवजेला पुक्षष त्यामुळे समजून घेत नाही. स्त्री ही उपेक्षित वंचित राहिल्याचे दुःख ओगत शाहते.

जीवनाला उच्च शिखवावर नेण्यासाठी, समायोजनासाठी विचारांची गवज असते. योव्य कृतीला योव्य विचारांची जोड देवून जीवनातील समस्या सोडविता येवू शकतात. या विचारांचा मुळात अभ्राव आहे. हयामुळे कौटूंबिक कलह होतात असे ७ टक्के महिलांना वाटते. पुक्षषांनी कुटूंब समस्या, कर्तव्य, उपाय यावर बाबकार्डिने विचार केल्यास कौटूंबिक कलह सोडविणे लहज शक्य होवू शकते. संसाकीक जीवनात बहुदा वेगवेगळ्या प्रकारकी गुंतागुंत आढळते. परंतु ही गुंतागुंत बुद्धीचा उपयोग करून योडविण्याची प्रवृत्ती मात्र ३२ टक्के कुटूंबात आढळत नाही. कोणत्याही समस्येचे सर्व पैलू समजून त्यावर उपाययोजना केल्यास समस्या सोडविण्याचे मार्ग आपोआपच सापडतील यासाठी दोघांनी मिळून सुंसरंगत विचाराने समस्या समाधानाच्या निष्कर्षाप्रित जावू शकतात.

जीवन महणजे एक खेळ नाही. एक साधना, तपश्चर्या आहे. एक एक पायकी वर चढता जीवनाला उत्कर्षाप्रित तेणे आहे परंतु अदुरदर्शीतेचा प्रभाव बहुसंबल्येने लोकांत आढळते. यामुळे दैर्घ्यादिन कार्य, अर्थाजन, संस्कार, जीवन पडविणे, दुर्दशेशितेचे बीजाशेपण कवणे या सर्व बाबींवर याचा विपरीत परीणाम होतो. समाजातील प्रतिष्ठा, मुलांचे अविष्य, जीवनातील स्थैर्य महणजेच जीवनातील सुयोव्य कर्तव्य पार पाडणे आवश्यक असूनही कार्याला दिशा न मिळाल्यामुळे जीवन अवकटते आणि कौटूंबिक कलह होणे एक स्वाभाविक बाब ठक्ते.

वैतिकता मानवी जीवनाच्या स्थैर्य व उत्कर्षाचा आव्याक असला तसी मानवातील पशुवृत्ती त्याला अयोव्य दिशेने नेले काळाचा बदल, जागतिकीकरण, दुर्दशेने पैला झाला मोठा आणि माणूस झाला झोटा व युक्तीप्रमाणे संस्कार, नमता, उत्तम साहित्य, आदर्श चरीत्र कथांचे वाचने किंवा बघणे, समरण, चिंतन हे सगळे कमी झाल्यामुळे अवैतिकतेचे, प्रमाण वाढले आहे. उक्तने पैके घेणे, मित्रमंडळी योबत वेळ, शक्ती, कौशल्य वाया घालविणे, संसाकीक उत्तरवद्यायीत्वाची उकूण उपेक्षा ही कौटूंबिक कलहाचे महत्वाचे काकणे ठक्तात. सात्री उशिरापर्यंत दाव यिणे व मित्रमंडळी योबत वेळ घालविणे सोबतच शात्री अचानक स्वयंपाक करावयास लावणे, अनन्त फेकणे इत्यादी साक्षी अवैतिक वागपूक, कौटूंबिक कलहास काकणीभूत ठक्तात. खोटे बोलू नये. सात्रीक शोजन कवणे. हया गोष्टी आजकाल काळाच्या उद्देश्यात गडय होत आहे. मुलांवशील संस्कार बिघडत आहे. पालकातील पालकत्वाची जाणीव हशवत चालली आहे. त्यामुळे अवैतिकतेचे बीजाशेपण नविन पिढीला आपोआपच होत आहे. धार्मिकता विकल्प आशुनिकता हया विशेषाभासामुळे जीवनात शोतिकवाढ, वस्तुवाढ अधिक वाढलेला आहे. धर्मशील या युक्तीप्रमाणे काही लोक अधिक धार्मिक काही असांख्यीक प्रवृत्तीचे (स्त्री ही मोक्ष प्राप्तीतील बाधा आहे.) असल्यामुळे प्राप्यंचिक विकल्प अप्राप्यंचिक प्रवृत्तीच्या विशेषाभासामुळे जीवनाचे सुनियोजन असंभव होते व त्यामुळे कौटूंबिक कलह विकोपाला जातात. धार्मिक कीरीकीवाज न पाडणे, टिकाटिपणी कवणे यामुळे कौटूंबिक कलह वाढतात.

काळानुक्ताव कौटूंबिक विघटन महणजे कौटूंबिक स्वतंत्र्याचा अविष्कार स्वतंत्र कुटूंबात मुलगी सुख्यात शाहते. या संकल्पनेमुळे पालक मुलीला स्वतंत्र शाहेण्यासाठी प्रेरित कवीत शाहतात. त्यामुळे मुलगी स्वतःपुक्षता विचार करून स्वतःला अधिक असुक्षित व एकलकोंडी बनविते. तसेही पाहिल्यास काय योव्य व काय अयोव्य यांचे कौटूंबिक कानक तयाव झोलले नाहीत. त्यामुळे पालक त्यांच्या विचारानुक्ताव मुलींच्या मानसिकतेत अडथळे तिर्माण करून कौटूंबिक विघटनाचे काकक (३.३३ टक्के) बनतात. मुलींना माहेशी कष्टाची सवय नसल्यामुळे पालक मुलींना साक्षी पाठविणे ठाठतात.

विवाह महणजे एक जबाबादारी दोन कुटूंबाला जोडणार नात. महणजेच दुसऱ्या कुटूंबाची जबाबादारी स्वीकारणे आपोआपच आली परंतु या वास्तविकतेची जाणीव बेचेचदा पती-पत्नी दोघांनाही नसते. बाबतविकतेचे भान न काखल्यामुळे ४.३३ टक्के कुटूंबात कलह होतो. एका स्थळी शाहून दिसंगत वागणे हे कौटूंबिक कलहाचा एक महत्वाचा नकाशात्मक पैलू आहे.

जीवन म्हणजे एक गुलाबपुष्प असले तरी त्याला काटे असतात. विवाह एक गुलाबी पहाट आहे. परंतु जीवन हे एक काटेकी वाट आहे. विवाहाच्या गाठी स्वर्गात बांधल्या जात असल्या तरी विवाहाची यथार्थता मात्र पृथ्वीवरच झाकाक होते. विवाह एक स्वप्न नव्हे ते एक यथार्थ आहे म्हणून अवास्तविक अपेक्षा कल्पन छुळ्या निर्मिती करण्यापेक्षा अपेक्षा मर्यादित ठेवाव्या आणि योव्यता वाढवावी. अवास्तविक अपेक्षांचे पंच घटन त्यांना वास्तविक बनिवणे किंवा योव्यता वाढवून अपेक्षा पुर्ती करणे किंवा थोड्या अपेक्षा कमी व थोडी योव्यता वाढवून यथार्थ झाकाक करणे होय. अवास्तविक अपेक्षा केल्या जातात असे १ टक्के गृहिणीचे मत आहे. हे प्रमाण अल्प असले तरी विचारघीन आहे.

निष्कर्ष

सद्याच्या धकाधकीच्या जीवनात कमी अधिक प्रमाणात हया किंवा त्या समर्थयेने प्रत्येकच कुटुंबाची दमघाक होते आहे. लहान मुलांपासून तर ते मोठ्या वृद्धापर्यंत प्रत्येकालाचा कुटुंबातील कलहाचे परिणाम शोगावे लागत आहेत. यातुन निर्माण होणा-या ताणतणांवाना झामोरे जावे लागत आहे. सर्वात महत्वाचे म्हणजे कौटुंबिक कलह ही कोणत्याही एका जातीची, झामाजाची किंवा विशिष्ट धर्माचीच समर्थ्या नाही तर सर्वच जाती, झामाज, झामाजातील घटक, सर्वच धर्माचे लोक, गरीब-श्रीमंत, शिक्षित-अशिक्षित, विवाहीत-अविवाहीत, इतकेच नव्हे तर सर्व झासांकिक सुख्याचा त्या करण्याचा दावा करणा-या तथाकथित बाबा लोकांनाही विविध प्रकारच्या कलहांनी घासले आहे.

संदर्भांत सूची

- ❖ आगलावे, प्रदिप, २००७, 'नमुना निवडीचे तंत्र', झामाजिक संशोधन पद्धती, श्री. झाईताथ प्रकाशन, नागपूर.
- ❖ आगलावे, प्रदिप, २०००, संशोधन पद्धती शास्त्रे व तंत्रे, विद्या प्रकाशन, नागपूर.
- ❖ आगलावे, प्रदिप, २००३, आकृतीच झामाज संचयना आणि झामर्थ्या, श्री. झाईताथ प्रकाशन, नागपूर.
- ❖ कुलकर्णी प्रा. पी. के., झामान्य झामजशास्त्र. श्री. मंगेश प्रकाशन, नागपूर
- ❖ गोऱ्हे डॉ. निलम, कौटुंबिक हिंसा विक्रोधी कायदा, स्त्री आधार केंद्र, पुणे, २००७
- ❖ गोऱ्हे डॉ. निलम, अन्यायव्यवस्त महिलांची मैत्रीण, स्त्री आधार केंद्र, पुणे, द्वितीय आवृत्ती १९९८